

[Landbrugsministeren.]

gaver, som var blevet det pålagt, idet man skønnede, at en løsning af spørgsmålet om bekæmpelse af de smitsomme sygdomme hos bier var mest presserende. Det nu fremsatte lovforslag er overensstemmende med de af udvalget fremsatte forslag, som findes i udvalgets betænkning, der er omdelt til det høje tings medlemmer, og idet jeg i det hele kan henvise til betænkningen, skal jeg begrænse mig til at fremdrage nogle hovedpunkter.

Biavlerforeningens repræsentanter i udvalget har straks fra forhandlingernes begyndelse og senere i henvendelser til ministeriet fremhævet, at Danmarks Biavlerforening selv med et betydeligt forøget stats-tilskud ikke så sig i stand til at påtage sig ledelsen af sygdomsbekæmpelsen, men ønskede, at den centrale ledelse blev lagt i hænderne på et af foreningen uafhængigt organ.

Udvalget har foretaget en undersøgelse af den administrative ordning i forskellige lande og har ment, at man på dette punkt bør følge Norges eksempel.

Udvalget anbefaler, at den centrale ledelse af bekæmpelsen af smitsomme sygdomme hos bier henlægges til et nævn under landbrugsministeriet, at der udpeges en enkelt person i hver amtsrådsreds, der skal have ledelsen af og ansvaret for arbejdet og samarbejdet mellem amtsrådsrådets tilsynsmænd, og at hver amtsrådsreds opdeles i tilsynsdistrikter af en passende størrelse — ca. 75 km² —, således at arbejdet under normale forhold vil kunne bestrides af en enkelt tilsynsmand.

Forinden udvalget har udarbejdet dette forslag, har man for at undersøge, hvor store udgifter der kan anses for forsvarlige til dette formål, søgt at danne sig et skøn over biavlens betydning såvel for biavlerne som for samfundet som helhed.

I førstnævnte henseende bemærkes, at en række forhold — ringe honningudbytte som følge af dårligt klima og sygdomme hos bierne samt store udgifter til fodersukker og materiel — har bevirket, at biavlens for en meget stor del af biavlerne må betragtes som en dårlig forretning. Folk, der har kontakt med biavlerne, frygter derfor, at der vil vise sig en ikke ringe tilbagegang i den hjemlige biavl, når sukker og smørrationer ophører, idet den øjeblikkelige interesse for honning, der som næringsmiddel på en gang giver et tilskud til sukkerationen og kan erstatte smør og pålæg på maden, falder bort.

Med hensyn til biavlens samfundsmæssige betydning er alle klare over, at bierne er af stor betydning for vore kulturplanters bestøvning, men det er vist noget af en overraskelse for de fleste, at den del af vor hjemlige planteproduktion, der er afhængig af biernes bestøvning, alene for nogle af de vigtigste arter indenfor frø- og frugtaavl beløber sig til summer på mellem 100 og 150 mill. kr. årlig. Nøjagtigt kan sådanne beregninger naturligvis ikke gøres, men udvalgets undersøgelser giver formentlig et klart indtryk af biavlens betydning for vort landbrugserhverv og vor frugtavl.

På denne baggrund har regeringen fundet det begrundet at fremsætte nærværende lovforslag, hvorefter staten overtager ledelsen af og udgiften ved bekæmpelsen af de smitsomme sygdomme hos bier, ligesom det er tilfældet ved andre smitsomme sygdomme hos husdyrene. Forslaget regner med en årlig udgift på indtil 85 000 kr. i en femårig periode, og jeg skal i denne forbindelse fremhæve, at udvalget har anset den herved muliggjorte, effektive bekæmpelse af de smitsomme sygdomme hos bier for en eengangsforanstaltning, hvorfor forslaget indeholder en bestemmelse om, at loven skal revideres om 5 år, idet man indenfor udvalget har anset det for muligt, at en væsentlig del af de fremtidige udgifter til den fortsatte sygdomsbekæmpelse vil kunne finansieres gennem en forsikringsordning.

Forslaget indeholder iøvrigt en række tekniske bestemmelser om sygdomsbekæmpelsen, der er udformet på grundlag af de under den hidtidige lov indvundne erfaringer og udvalgets undersøgelser af udenlandsk lovgivning på dette område, hvorom jeg kan henvise til udvalgets betænkning. Jeg skal af disse bestemmelser blot fremhæve, at man i § 1 inddrager den også for mennesker farlige sygdom „stenyngel“ under den offentlige sygdomsbekæmpelse, og at der i paragraffens andet stykke er optaget en bemyndigelsesregel, der muliggør en hurtig indgriben overfor andre sygdomme hos bier. Jeg kan i denne forbindelse oplyse, at landbrugsministeriet i disse dage har udfærdiget en ny bekendtgørelse om forbud mod al indførsel af bier og vokstavlebygning også omfattende den hidtil tilladte import af bidronninger fra Italien, hvilket er sket efter indstilling fra statens biavlsvorsøg og Danmarks Biavlerforening på grundlag af oplysninger, man havde fået om forekomsten af sygdommen „midsyge“ blandt de italienske bier. Denne sygdom er hidtil ikke konstateret her i landet,